

Recensie: #LikeMe in Concert ★*

Stadscentrum Brussel
donderdag 11 juli 2019

foto © Ketnet

Recensie:

Kijk, als je er niet in slaagt om het themalied van de serie waarin je speelt toonvast live te brengen, dan zit je met een gigantisch probleem. Sterker nog, het wijst er duidelijk op dat de jongeren die een rol versierden voor de Ketnetserie #LikeMe om andere redenen – wellicht de looks – gecast werden dan om deze die essentieel zijn om een goede podiumproductie neer te zetten: spel, dans en zang. Afsluiter #LikeMe uit hun veertig minuten durende set klonk dan ook zo vals als een kat in Brussel. De stemmen blijken in de muziekstudio wel te blenden, maar live helemaal niet.

Dat #LikeMe zangtechnisch wel erg zwak is, hadden we al door nadat we de eerste filmpjes zagen van hun optreden in het Wijnegem Shopping Center nog voor hun eerste concerten in de Lotto Arena plaatsvonden dit jaar. Op zo'n moment weet je dat je als muzikcriticus jonge mensen wat vlieguren moet geven zodat er aan die basis geschaafd kan worden. Helaas stellen we meer dan 3 maanden later nog steeds vast dat #LikeMe live vocaal gewoon erg zwak is. In die mate dat we tijdens deze live on tape-show meermaals hoopten dat ze beroep zouden gaan doen op voice over of full playback in plaats van een poging – die op niets uitdraaide - om toch maar per se live te willen zingen. Vanavond treedt #LikeMe met Bart Kaëll op in Antwerpen. Hopelijk doen ze daar wél beroep op playback want in Brussel klonk 'Mooi weer vandaag' door de jongeren (zonder Bart) zo vals als een kat én nog eens onbedoeld ironisch ook toen het een beetje begon te druppelen. Kijk, als groep moet je daarop kunnen inspelen. Te vaak hadden we dan ook het gevoel dat ze onvoldoende durfden freewheelen en in functie van de omstandigheden hun bindteksten omgooien. Op die manier serveer je, tja, overal gewoon krak hetzelfde.

(Lees verder onder de foto)

Openen deed de groep om klokslag twee uur met een korte versie van #LikeMe. De openingstune om de aandacht van de kinderen en hun ouders te trekken was overigens een instrumentale versie uit een muziekdoosje van 'Zie ik de lichtjes van de Schelde'. Wat meteen opviel, was dat er niet zo gek veel bezoekers naar dit optreden waren gekomen. Het concert vond namelijk plaats in de straat tussen het Muntpunt en de Munt op een erg klein én laag podium. In die zin dat het er wel érg krap was voor de 5 castleden en hun zes dansers. Tijdens intensieve nummers waar stevig gedanst werd, shakete het podium dan ook als zot. Hier en daar merkte je ook dat de 11 hun choreo's stevig moesten aanpassen in functie van de wel erg beperkte ruimte. Ook in de hoogte trouwens. Toen een van de dansers een split jump maakte tijdens 'Ik wil je' raakte hij ei zo na een spot met zijn hoofd. Maar dat was niet alles. Voor de cast was het niet evident om op dit podium te staan, maar voor het publiek al helemaal niet. Het podium was gewoon veel te laag waardoor meteen alle kindjes op de schouders van de mama's en de papa's gehesen werden. Gevolg: wie verder dan de tiende rij stond, kon zo goed als niets zien van het optreden.

#LikeMe wist dat het de allereerste keer was dat ze in Brussel optraden, wat ze na het gelijknamige nummer van Rita Deneve ons ook lieten weten. 'Vlaanderen m'n land' - verkeerdelijk gelinkt aan Raymond van het Groenewoud in plaats van Will Tura trouwens - mocht op de Vlaamse Feestdag niet ontbreken. De muziek klonk

loeihard â€“ nochtans dachten we dat shows voor erg jonge kinderen normaal gezien een aangepast kinderoorvriendelijk geluidsniveau moesten meekrijgen â€“ en zelfs niet zelden over gesatureerd, bv. in de offstage aankondiging van de groep. Ooit was de VRT en Ketnet trouwens een voorbeeld qua taalgebruik ook. Maar nog voor hét taalkundig wonder van het Huis van Vertrouwen met pensioen is â€“ Martine Tanghe â€“ begonnen onze tenen spontaan te krullen van een zin als 'kenne jullie da goe?' waarmee Joey Kwan die in de reeks nochtans in vlekkeloos AN te horen is, ons danig teleurstelde.

De combinatie Pommeliers Thijs, Francisco Schuster en Joey Kwan werkte vocaal voor geen meter ontdekten we bij de start van 'Het is weer voorbij die mooie zomer'. Schuster zette 'Mooi weer vandaag' overigens erg vals in. Camille Dhont klinkt dan weer erg schel en is dus in hetzelfde bedje ziek als Tinne Oltmans. De enigen die ons konden bekoren waren dan ook Pommeliers Thijs met 'Porselein' van de tien jaar geleden overleden Yasmine, een nummer dat in dit arrangement om dansers vraagt, maar ze gek genoeg alleen moest brengen op het podium, en Maksim Stojanac met 'Voor haar' van Gene Thomas. Zeker, Pommeliers stem sloeg even over op 'nooit eens' in 'Porselein', en bij Maksim voelde dat ogenblik dat ie de micro naar het publiek richtte om het hen te laten zingen, vooral als een dankbaar moment zodat ie even zijn stem kon sparen, een truc die de groep overigens te vaak bracht zoals bij 'Ik wil je' dat meteen daarna volgde.

Conclusie: #LikeMe mag dan wel platina gescoord hebben qua cd-verkoop, live zet de groep een belabberde prestatie neer. Dat ze er tot op heden in slagen om 4 keer in de Lotto Arena te spelen in 2020, zegt vooral veel over hoe hypes werken dan over de kwaliteit van het product op zich.

< Bert Hertogs >

De setlist:

#LikeMe

Leef

Dit is de allereerste keer

Vlaanderen m'n land

Allemaal

Voor haar

Ik wil je

Het is over

Mooi weer vandaag

Porselein

Het is weer voorbij die mooie zomer

#LikeMe